

have vi Loven til at straffe Klagerne med, og hvilke disse Mand end ere, skal Ingen vove at føre Folkethinget bag Lyset eller at prøve paa at faae en lovlig valgt Mand's Virksomhed standset. Lader os ikke vige tilbage fra at tage imod Klager, fordi der kan gjøres Misbrug af Klager. Nu har det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) sagt, at de Bedkommende have haat særdeles god Lid til at skaffe sig alle mulige Oplysninger; men lader os lægge Mærke til, at denne Klage er fra forskellige Landsfogne. Det er for det Første ikke saa let en Sag for dem, der bo spredt, at kunne forenes om Klagen, det tager allerede Lid (Munterhed), og for det Andet, naar en Mand, der har den Overbevisning, at der er fket visse Misbrug, og maasse selv kjender nogle, hører sig for hos Andre, om der er Noget, der kan støtte hans Klage, saa er dette i sin Orden, og det forekommer mig, at det er besynderligt, at man finder den Bemærkning af mig forunderlig, at det er vanskeligt for Folk paa Landet at finde sammen. Det er let nok for dem, som bo i en By; de kunne bekjendtgjøre i Avisen, om man vil samles der og der for at aftale det Fornødne. Og saavidt jeg saae, er Klagen dateret den 24de November, altsaa 10 Dage, efterat Valget har fundet Sted. Det viser altsaa, at der ikke er gaaet lang Tid hen, inden de Paagjældende have gjort de første fornødne Skridt for at give deres Klage Bægt, de maa, formoder jeg, have ræsonneret som saa: Det gjælder om i Tide at komme med Klage til Ministeriet og derfra til Rigsdagen; er der Noget, der trænger til yderligere Oplysning, kan saadan Oplysning eftersendes. Men med deres Navne heste de for, at deres Klage har Bægt, og dersom det viser sig, at de ere komne med falske Klagemaal, saa lad dem lide den Straf, som Loven fastsætter for Sligt. Dette skal jeg ikke beklage, jeg maa tværtimod paa det Bestemteste hævde, at vi sørge for, at Thinget bliver fri for løse og falske Klager; thi dersom vi ikke gjøre det, kan det gaa, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds sagde, saaledes nemlig, at ved Chikaneri af Folk, som ere blevne slaaede ved Valget, kunde Thinget udsættes for, at dets Medlemmer ikke kom til at indtræde i deres Rettigheder fra den Tid, da de burde det. Men det er ikke denne Side af Sagen, jeg vil udtale mig om. Der er blevet talt om, at der skal herfke den Praxis her i Thinget, at man godkjender et Valg, selv om man veed, at det er tilveiebragt ved Stemmer, som efter Grundloven ikke havde Ret til at gjælde. Dersom tidligere Thinget skulde have begaaet denne grundlovstridige Handling, saa bør det ikke ske mere, og jeg for min Part veed ikke at have hørt, at Nogle have været opførte paa Valglisten og været dem, der afgjorde et Valgs Udfald, uagtet de efter Grundloven ikke burde have Afkomst dertil. Det forekommer mig derfor, at der maa gaa ind paa en ny Wei, hvis

denne Feil er begaaet, og for at vi kunne se, om noget Saadant har fundet Sted tidligere, mener jeg, at det bør undersøges, om denne Klage er rigtig eller ikke. I Særdeleshed naar Stemmetallene staa hinanden saa nær som her, kunde der være særlig Anledning dertil, men ogsaa, asset derfra, tror jeg, at det bør undersøges, om Nogen imod Grundlovens Bud har deltaget i at sætte Mænd ind i Rigsdagen. Det andet Punkt, som jeg vil tillade mig at sige et Par Ord om, er Forstaelsen af Valglovens § 42. Det undrer mig, at en af vore lovkrædste Mænd i Danmark kunde komme til at læse denne Paragraf, som det skete. Han brugte derfor heller ikke Valglovens Ord, men omskrev dem, og dersom han ikke havde gjort dette, men læst lige op, vilde han strax have set, at Ordene ikke passede med de Konsekvenser, han vilde drage deraf. Der staar nemlig: „Efter at saadan Underretning er modtagen for familige Valglisters Bedkommende, samler Formanden dem paa det af ham før Afstemningens Begyndelse for Valgerne betegnede Sted og bekjendtgjør derefter for Valgforsamlingen, at Afstemningen vil blive sluttet, naar Ingen nu er tilstede, som begjærer at deltage i Valget.“ Det er kun dem, der ere tilstede og begjære at deltage i Valget, som ere i Stand til at forlænge Valghandlingen; dersom Ingen er tilstede i dette Dieblit, kan Valghandlingen ikke fortsættes, men skal slutes, og det er dette, der undrer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) havde overset den simple og ligefremme Betydning, som ligger i Valglovens Udtryk. Jeg finder, at, hvad der her er fket, er et saadant Brud paa Valgloven, at vi i det Mindste maa have at vide, hvilke Følger det har havt, og selv om man ikke bestemt kan paavise, at Beviittelsen af den vilkaarlige af Formanden mod Loven givne Frist har havt nogen Indflydelse i Henseende til Valgets Udfald, tror jeg dog, at den fulgte Fremgangsmaade kunde for mit Bedkommende bringe mig til at stemme mod Gysligheden af dette Valg. Der har ved den sidst afholdte Valghandling fundet en særdeles partisk Ledelse Sted paa flere Steder, hvad der allerede er oplyst her, og hvorom jeg selv kunde give Oplysning fra min Valgkreds, hvor man for Exempel aabnede Valghandlingen med at advare Valgerne imod at vælge nogen af de 53, der have villet forhindre Kongen i at vælge andre Ministre end dem, han synes om. Saaledes begyndtes Valghandlingen af Valgbestyrelsens Formand paa det Sted, hvor jeg blev valgt. Jeg synes, at dette er et Exempel paa den Partisthed, hvormed man er gaaet frem; andre Exempler have vi ogsaa hørt i disse Dage, saafom at affkere Folk Ordet, der vilde tale mod den af Valgbestyrelsens Formand protegerede Kandidat. Det forekommer mig, at man maa gaa ud paa at faae en strengere Efterlevelse af Loven fra de Mænds Side, som have det paagjældende offentlige Sverv, og